

Κατευθυντήριες γραμμές

για τα σενάρια του σχεδίου ανάκαμψης (άρθρο 9 παράγραφος 12 του κανονισμού σχετικά με πλαίσιο για την ανάκαμψη και την εξυγίανση των κεντρικών αντισυμβαλλομένων (CCPRRR))

Πίνακας περιεχομένων

I.	Πεδίο εφαρμογής.....	3
II.	Νομοθετικές παραπομπές, συντμήσεις και ορισμοί	4
III.	Σκοπός	6
IV.	Υποχρεώσεις συμμόρφωσης και κοινοποίησης στοιχείων	7
V.	Κατευθυντήριες γραμμές για τα σενάρια των σχεδίων ανάκαμψης των κεντρικών αντισυμβαλλομένων	8
	Κατευθυντήρια γραμμή 1: Καθορισμός κατάλληλου αριθμού σεναρίων που πρόκειται να συμπεριληφθούν στα σχέδια ανάκαμψης των κεντρικών αντισυμβαλλομένων	8
	Κατευθυντήρια γραμμή 2: Τύποι και πηγές κινδύνου που καλύπτονται από τα σενάρια του σχεδίου ανάκαμψης των κεντρικών αντισυμβαλλομένων	9
	Κατευθυντήρια γραμμή 3: Αρχές που διέπουν τον προσδιορισμό του φάσματος των σεναρίων του σχεδίου ανάκαμψης των κεντρικών αντισυμβαλλομένων	11
	Κατευθυντήρια γραμμή 4: Πληροφορίες που πρέπει να περιλαμβάνονται στην περιγραφή των σεναρίων του σχεδίου ανάκαμψης των κεντρικών αντισυμβαλλομένων	12
	Κατευθυντήρια γραμμή 5: Διατήρηση των σεναρίων του σχεδίου ανάκαμψης των κεντρικών αντισυμβαλλομένων.....	13
VI.	Παραρτήματα.....	14

I. Πεδίο εφαρμογής

Ποιος;

1. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές ισχύουν για τις αρμόδιες αρχές που έχουν οριστεί δυνάμει του άρθρου 2 σημείο 7 του κανονισμού σχετικά με πλαίσιο για την ανάκαμψη και την εξυγίανση κεντρικών αντισυμβαλλομένων (CCPRRR) καθώς και για τους κεντρικούς αντισυμβαλλομένους στους οποίους έχει χορηγηθεί άδεια λειτουργίας δυνάμει του άρθρου 14 του κανονισμού EMIR.

Τι;

2. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές εφαρμόζονται σε σχέση με το άρθρο 9 παράγραφος 12 του κανονισμού CCPRRR, το οποίο δίνει στην ESMA την εντολή να διευκρινίσει περαιτέρω το φάσμα των σεναρίων που θα πρέπει να εξετάζεται για τους σκοπούς των σχεδίων για την ανάκαμψη των κεντρικών αντισυμβαλλομένων τα οποία αναφέρονται στο άρθρο 9 παράγραφος 1 του κανονισμού CCPRRR.
3. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές πρέπει να ερμηνεύονται σε συνδυασμό με τις κατευθυντήριες γραμμές της ESMA σχετικά με τους δείκτες των σχεδίων ανάκαμψης των κεντρικών αντισυμβαλλομένων (ESMA91-372-1702).

Πότε;

4. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές εφαρμόζονται δύο μήνες μετά την ημερομηνία δημοσίευσής τους στον διαδικτυακό τόπο της ESMA σε όλες τις επίσημες γλώσσες της ΕΕ.

II. Νομοθετικές παραπομπές, συντημήσεις και ορισμοί

Νομοθετικές παραπομπές

Κανονισμός CCPRRR	Κανονισμός (ΕΕ) 2021/23 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 16ης Δεκεμβρίου 2020 σχετικά με πλαίσιο για την ανάκαμψη και την εξυγίανση κεντρικών αντισυμβαλλομένων και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΕ) αριθ. 1095/2010, (ΕΕ) αριθ. 648/2012, (ΕΕ) αριθ. 600/2014, (ΕΕ) αριθ. 806/2014 και (ΕΕ) 2015/2365 και των οδηγιών 2002/47/ΕΚ, 2004/25/ΕΚ, 2007/36/ΕΚ, 2014/59/ΕΕ και (ΕΕ) 2017/1132 ¹
Κανονισμός EMIR	Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 648/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Ιουλίου 2012, για τα εξωχρηματιστηριακά παράγωγα, τους κεντρικούς αντισυμβαλλομένους και τα αρχεία καταγραφής συναλλαγών ²
Κανονισμός ESMA	Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1095/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, σχετικά με τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εποπτικής Αρχής (Ευρωπαϊκή Αρχή Κινητών Αξιών και Αγορών), την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 716/2009/ΕΚ και την κατάργηση της απόφασης 2009/77/ΕΚ της Επιτροπής ³
Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός 152/2013	Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 152/2013 της Επιτροπής, της 19ης Δεκεμβρίου 2012, για τις κεφαλαιακές απαιτήσεις κεντρικού αντισυμβαλλομένου ⁴
Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός 153/2013	Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 153/2013 της Επιτροπής, της 19ης Δεκεμβρίου 2012, σχετικά με τις απαιτήσεις για τους κεντρικούς αντισυμβαλλομένους ⁵

¹ ΕΕ L 22 της 22.1.2021, σ. 1–102

² ΕΕ L 201 της 27.7.2012, σ. 1

³ ΕΕ L 331 της 15.12.2010, σ. 84

⁴ ΕΕ L 52 της 23.2.2013, σ. 37

⁵ ΕΕ L 52 της 23.2.2013, σ. 41

<i>CCP</i>	Κεντρικός αντισυμβαλλόμενος
<i>Επιτροπή</i>	Ευρωπαϊκή Επιτροπή
<i>ΕΟΧ</i>	Ευρωπαϊκός Οικονομικός Χώρος
<i>ΕΣΧΕ</i>	Ευρωπαϊκό Σύστημα Χρηματοπιστωτικής Εποπτείας
<i>ESMA</i>	Ευρωπαϊκή Αρχή Κινητών Αξιών και Αγορών
<i>ΕΣΣΚ</i>	Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Συστημικού Κινδύνου
<i>ΕΕ</i>	Ευρωπαϊκή Ένωση

Ορισμοί

5. Εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά, οι όροι που χρησιμοποιούνται στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές έχουν την ίδια έννοια με εκείνη που τους αποδίδεται στον κανονισμό CCPRRR, τον κανονισμό EMIR και τους κατ' εξουσιοδότηση κανονισμούς 152/2013 και 153/2013.

III. Σκοπός

6. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές βασίζονται στο άρθρο 9 παράγραφος 12 του κανονισμού CCPRRR και εκδίδονται σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 1 του κανονισμού ESMA. Με τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές επιδιώκεται η καθιέρωση συνεκτικών, αποδοτικών και αποτελεσματικών εποπτικών πρακτικών στο πλαίσιο του ΕΣΧΕ και η διασφάλιση της κοινής, ενιαίας και συνεπούς εφαρμογής του άρθρου 9 παράγραφος 1 του κανονισμού CCPRRR. Επιδιώκουν να προσδιορίσουν το φάσμα των σεναρίων του σχεδίου ανάκαμψης που θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη, αφενός, από τους κεντρικούς αντισυμβαλλομένους κατά την κατάρτιση και τη διατήρηση σχεδίων ανάκαμψης και, αφετέρου, από τις αρμόδιες αρχές κατά την αξιολόγηση των εν λόγω σχεδίων ανάκαμψης.
7. Στόχος της κατάρτισης του φάσματος σεναρίων των σχεδίων ανάκαμψης είναι να προσδιορισθεί μια σειρά μελλοντικών συμβάντων σοβαρών δυσχερειών έναντι των οποίων μπορεί να ελεγχθεί η αποτελεσματικότητα των μέτρων ανάκαμψης και η επάρκεια των δεικτών που περιλαμβάνονται στο σχέδιο ανάκαμψης των κεντρικών αντισυμβαλλομένων.

IV. Υποχρεώσεις συμμόρφωσης και κοινοποίησης στοιχείων

Καθεστώς των κατευθυντήριων γραμμών

8. Σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3 του κανονισμού ESMA, οι αρμόδιες αρχές και οι κεντρικοί αντισυμβαλλόμενοι πρέπει να καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για να συμμορφώνονται προς τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές.
9. Οι αρμόδιες αρχές προς τις οποίες απευθύνονται οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές οφείλουν να συμμορφωθούν, ενσωματώνοντάς τες κατά περίπτωση στα οικεία εθνικά νομικά ή/και εποπτικά πλαίσια, ακόμη και όταν επιμέρους κατευθυντήριες γραμμές απευθύνονται πρωτίστως στους κεντρικούς αντισυμβαλλομένους. Σε αυτήν την περίπτωση, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διασφαλίζουν, μέσω των εποπτικών τους αρμοδιοτήτων, ότι οι κεντρικοί αντισυμβαλλόμενοι συμμορφώνονται προς τις κατευθυντήριες γραμμές.

Απαιτήσεις κοινοποίησης στοιχείων

10. Εντός δύο μηνών από την ημερομηνία δημοσίευσης των κατευθυντήριων γραμμών στον διαδικτυακό τόπο της ESMA σε όλες τις επίσημες γλώσσες της ΕΕ, οι αρμόδιες αρχές στις οποίες εφαρμόζονται οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές πρέπει να ενημερώνουν την ESMA εάν (i) συμμορφώνονται, (ii) δεν συμμορφώνονται, αλλά προτίθενται να συμμορφωθούν, ή (iii) δεν συμμορφώνονται και δεν προτίθενται να συμμορφωθούν προς τις κατευθυντήριες γραμμές.
11. Σε περίπτωση μη συμμόρφωσης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να κοινοποιούν στην ESMA τους λόγους μη συμμόρφωσης προς τις κατευθυντήριες γραμμές, εντός δύο μηνών από την ημερομηνία δημοσίευσης των κατευθυντήριων γραμμών στον διαδικτυακό τόπο της ESMA σε όλες τις επίσημες γλώσσες της ΕΕ.
12. Υπόδειγμα για τις κοινοποιήσεις διατίθεται στον διαδικτυακό τόπο της ESMA. Μετά τη συμπλήρωση του υποδείγματος, αυτό διαβιβάζεται στην ESMA.
13. Οι κεντρικοί αντισυμβαλλόμενοι για τους οποίους ισχύουν οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές αναφέρουν στις αρμόδιες αρχές τους, με σαφή και λεπτομερή τρόπο, εάν συμμορφώνονται προς αυτές.

V. Κατευθυντήριες γραμμές για τα σενάρια των σχεδίων ανάκαμψης των κεντρικών αντισυμβαλλομένων

Κατευθυντήρια γραμμή 1: Καθορισμός κατάλληλου αριθμού σεναρίων που πρόκειται να συμπεριληφθούν στα σχέδια ανάκαμψης των κεντρικών αντισυμβαλλομένων

14. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος θα πρέπει να συμπεριλαμβάνει στα σχέδια ανάκαμψής του τουλάχιστον ένα πραγματικό σενάριο για καθένα από τους επτά τύπους σεναρίων (όπως ορίζονται στον πίνακα 1 του παραρτήματος). Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος θα πρέπει να καταρτίζει αυτά τα πραγματικά σενάρια ώστε να ανταποκρίνονται με τον βέλτιστο δυνατό τρόπο στα ειδικά χαρακτηριστικά και τον βαθμό πολυπλοκότητάς του. Κατά την κατάρτιση αυτών των πραγματικών σεναρίων, ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη, μεταξύ άλλων, τον κατάλογο με τα «*προς εξέταση θέματα και πτυχές κατά την κατάρτιση του σεναρίου*» (όπως παρατίθεται στον πίνακα 1 του παραρτήματος).
15. Κατά παρέκκλιση από την προηγούμενη παράγραφο, ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος μπορεί να συνδυάσει δύο τύπους σεναρίων σε ένα πραγματικό σενάριο, εφόσον i) ο εν λόγω συνδυασμός τύπων σεναρίων καλύπτει το πλήρες φάσμα των υποκείμενων παραδοχών και προς εξέταση θεμάτων (ήτοι των «*προς εξέταση θεμάτων και πτυχών κατά την κατάρτιση του σεναρίου*») καθώς και όλους τους συναφείς τύπους και πηγές κινδύνου που αντιμετωπίζει ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος· ii) ο εν λόγω συνδυασμός συνοδεύεται από σκεπτικό μέσω του οποίου ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος εξηγεί στην αρμόδια αρχή τους λόγους επί των οποίων βασίζεται η κατάρτισή του συγκεκριμένου συνδυασμού, ο οποίος τελεί υπό την προηγούμενη έγκριση της αρμόδιας αρχής· και iii) ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος καταρτίζει τουλάχιστον ένα πραγματικό «αμιγές» σενάριο που αφορά γεγονός αθέτησης (ήτοι ένα σενάριο τύπου 1, 2 ή 5 ή συνδυασμού αυτών) και ένα πραγματικό «αμιγές» σενάριο που δεν σχετίζεται με αθέτηση υποχρέωσης (ήτοι ένα σενάριο τύπου 3, 4 ή 6 ή συνδυασμού αυτών). Προς αποφυγή αμφιβολιών, ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος δεν μπορεί να συνδυάσει πάνω από δύο τύπους σεναρίων σε ένα πραγματικό σενάριο.
16. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος θα πρέπει επιπλέον να εκτιμήσει, βάσει, μεταξύ άλλων, του καταλόγου των «*παραγόντων για την αξιολόγηση της κατάρτισης πρόσθετων σεναρίων*» (όπως παρατίθεται στον πίνακα 1 του παραρτήματος), την αναγκαιότητα κατάρτισης πρόσθετων πραγματικών σεναρίων για κάθε τύπο σεναρίου. Η γενική αρχή που διέπει την ερμηνεία των επιμέρους παραγόντων κατά την εκτίμηση της αναγκαιότητας της κατάρτισης πρόσθετων πραγματικών σεναρίων πρέπει να είναι η εξής:
  - α) Η ενδεχόμενη εφαρμογή οποιουδήποτε από τους επιμέρους παράγοντες στα χαρακτηριστικά του κεντρικού αντισυμβαλλομένου έχει ως αποτέλεσμα σημαντικές διαφορές όσον αφορά:
    - (i) τη διαθεσιμότητα ή τη χρήση των μέτρων ανάκαμψης·

(ii) τη σειρά χρήσης των μέτρων ανάκαμψης·

(iii) τη διαδρομή του πολλαπλασιασμού των ζημιών (π.χ. από τον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο έως τα εκκαθαριστικά μέλη), η οποία εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από τους κανόνες κατανομής των ζημιών, οι οποίοι ενδέχεται να διαφέρουν ανάλογα με την πηγή των ζημιών (π.χ. διαφορετικές γραμμές άμυνας σε περίπτωση αθέτησης υποχρεώσεων ανάλογα με την εκάστοτε υπηρεσία, τη διαφορετική κατανομή των ζημιών ανάλογα με την προέλευσή τους ή το μέγεθος της επενδυτικής ζημίας, κ.λπ.)·

(iv) τον αντίκτυπο στα ενδιαφερόμενα μέρη·

β) Η ύπαρξη υποσυνόλου/-ων οντοτήτων το/τα οποίο/-α λόγω του ουσιώδους αντίκτυπού τους θα πρέπει να αντιμετωπιστούν με εξατομικευμένο σενάριο.

Προς αποφυγή αμφιβολιών, η παρούσα παράγραφος εφαρμόζεται ακόμη και στην περίπτωση που ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος συνδυάζει δύο τύπους σεναρίων σε ένα πραγματικό σενάριο.

17. Επιπλέον, κατά την εκτίμηση της ανάγκης κατάρτισης πρόσθετων πραγματικών σεναρίων, ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος θα πρέπει να διασφαλίζει, όπως διαλαμβάνεται στην κατευθυντήρια γραμμή 2, ότι το φάσμα των σεναρίων του σχεδίου ανάκαμψής του προβλέπει ολοκληρωμένη κάλυψη όλων των σχετικών τύπων και πηγών κινδύνου.
18. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος μπορεί να δοκιμάσει τα σχετικά μέτρα ανάκαμψης χρησιμοποιώντας, μεταξύ άλλων, τον κατάλογο «εργαλείων ποσοτικής ανάλυσης» που περιλαμβάνεται για κάθε τύπο σεναρίου (όπως παρατίθεται στον πίνακα 1 του παραρτήματος) προκειμένου να διαπιστώσει τις ποσοτικές επιπτώσεις των επιμέρους σεναρίων.
19. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος μπορεί να συμπεριλάβει στα σχέδια ανάκαμψής του επιπλέον σενάρια, τα οποία δεν προσδιορίζονται στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές και είναι προσαρμοσμένα στα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά και τις δραστηριότητες του κεντρικού αντισυμβαλλομένου.

Κατευθυντήρια γραμμή 2: Τύποι και πηγές κινδύνου που καλύπτονται από τα σενάρια του σχεδίου ανάκαμψης των κεντρικών αντισυμβαλλομένων

20. Το φάσμα των σεναρίων του σχεδίου ανάκαμψής του κεντρικού αντισυμβαλλομένου θα πρέπει να προβλέπει την ολοκληρωμένη κάλυψη όλων των «σχετικών τύπων και πηγών κινδύνου». Για τους σκοπούς των παρούσων κατευθυντηρίων γραμμών, ως «σχετικοί τύποι και πηγές κινδύνου» νοούνται οι τύποι και οι πηγές κινδύνου (και οι πλέον εύλογοι συνδυασμοί τους) που ενδέχεται να έχουν σοβαρές επιπτώσεις στην οικονομική ευρωστία ή την επιχειρησιακή βιωσιμότητα των κεντρικών αντισυμβαλλομένων και να οδηγήσουν σε ακραίες καταστάσεις οι οποίες, καίτοι παραμένουν εύλογες, υπερβαίνουν τα μέτρα

μετριάσμου του κινδύνου που ορίζονται βάσει του κανονισμού EMIR (ήτοι τα εργαλεία διαχείρισης «συνήθων» κινδύνων, όπως είναι οι μεταβολές στις παραμέτρους κινδύνου, η αύξηση των εγγυήσεων, τα όρια διαπραγμάτευσης, κ.λπ.), ενώ δεν αποκλείεται να διακυβεύουν την ικανότητα των κεντρικών αντισυμβαλλομένων να εκτελούν τις κρίσιμες λειτουργίες τους.

21. Ως εκ τούτου, ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος θα πρέπει να εκτιμά ποιοι από τους κινδύνους και ποιες από τις πηγές που αναφέρονται στον κατωτέρω κατάλογο τον αφορούν, καθώς και να διασφαλίζει ότι το φάσμα των σεναρίων του σχεδίου ανάκαμψης καλύπτει όλους τους «σχετικούς τύπους και πηγές κινδύνου» που ο ίδιος εκτιμά ότι συντρέχουν στην περίπτωση του:
- α) Νομικός κίνδυνος·
  - β) Πιστωτικός κίνδυνος·
  - γ) Κίνδυνος ρευστότητας·
  - δ) Γενικός επιχειρηματικός κίνδυνος·
  - ε) Κίνδυνος θεματοφυλακής·
  - στ) Κίνδυνος διακανονισμού·
  - ζ) Επενδυτικός κίνδυνος·
  - η) Λειτουργικός κίνδυνος (συμπεριλαμβανομένου του κινδύνου απάτης και του κινδύνου στον κυβερνοχώρο)·
  - θ) Συστημικός κίνδυνος·
  - ι) Περιβαλλοντικός και κλιματικός κίνδυνος·
  - ια) Κίνδυνος αγοράς·
  - ιβ) Κίνδυνος προερχόμενος από κινήσεις που συνδέονται με την αγορά·
  - ιγ) Κίνδυνος που συνδέεται με τη μείωση της διαθεσιμότητας στην αγορά (διαπραγματεύσιμοι όγκοι, διαθεσιμότητα και προθυμία διαπραγμάτευσης των αντισυμβαλλόμενων στην αγορά).
  - ιδ) Κάθε διασυνδεδεμένη οντότητα ή πάροχος υπηρεσιών (μεμονωμένα ή σε συνδυασμό), συμπεριλαμβανομένων:
  - ιε) Εκκαθαριστικών μελών και πελατών, άμεσων και έμμεσων·
  - ιστ) Εκδοτών εξασφαλίσεων ή επενδυτικών περιουσιακών στοιχείων·

ιζ) Διαλειτουργικών κεντρικών αντισυμβαλλόμενων·

ιη) ΚΑΤ·

ιθ) Συστημάτων πληρωμών·

κ) Συστημάτων διακανονισμού αξιογράφων·

κα) Φορέων nostro·

κβ) Τραπεζών θεματοφυλακής·

κγ) Τραπεζών διακανονισμού·

κδ) Τραπεζών συγκεντρώσεων·

κε) Τραπεζών πληρωμών·

κστ) Παρόχων ρευστότητας·

κζ) Οντοτήτων ομίλου·

κη) Παρόχων λοιπών υπηρεσιών που απαιτούνται για την εκτέλεση κρίσιμων λειτουργιών στο πλαίσιο της συνήθους διαχείρισης ή της διαχείρισης καταστάσεων αθέτησης υποχρεώσεων.

Κατευθυντήρια γραμμή 3: Αρχές που διέπουν τον προσδιορισμό του φάσματος των σεναρίων του σχεδίου ανάκαμψης των κεντρικών αντισυμβαλλομένων

22. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος θα πρέπει να διασφαλίζει ότι τα σενάρια του σχεδίου ανάκαμψής του καλύπτουν τις καταστάσεις που, λόγω της σοβαρότητάς τους, αναμένεται να υπερβούν τα μέτρα μετριασμού κινδύνου του κεντρικού αντισυμβαλλομένου, τα οποία απαιτούνται βάσει του κανονισμού EMIR (ήτοι τα εργαλεία διαχείρισης συνήθων κινδύνων), και να θέσουν σε κίνδυνο τη βιωσιμότητα του κεντρικού αντισυμβαλλομένου, εάν δεν υλοποιηθούν δράσεις ανάκαμψης.
23. Στο πλαίσιο αυτό, τα σενάρια του σχεδίου ανάκαμψης θα πρέπει να εστιάζουν στα ακόλουθα σημεία:
- α) Σενάρια οικονομικών ζημιών λόγω γεγονότων αθέτησης υποχρεώσεων τέτοιας σοβαρότητας που αναμένεται να απαιτήσουν –μέσω της ενεργοποίησης των γραμμών άμυνας σε περίπτωση αθέτησης υποχρεώσεων– τη διάθεση πόρων που υπερβαίνουν τους προχρηματοδοτημένους πόρους που υπολογίστηκαν σύμφωνα με το άρθρο 43

παράγραφος 2 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 648/2012, ή που αφορούν αστοχίες κατά την εφαρμογή των εργαλείων διαχείρισης συνήθων κινδύνων·

- β) Σενάρια τα οποία δημιουργούν ανάγκες ρευστότητας που υπερβαίνουν τα ποσά τα οποία έχουν υπολογιστεί σύμφωνα με το άρθρο 44 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012, αφορούν δε αστοχίες κατά την εφαρμογή των εργαλείων διαχείρισης συνήθων κινδύνων ή τη χρήση διαφορετικών παραδοχών σχετικά με τις ανάγκες ρευστότητας ή τη διαθεσιμότητα των πόρων με αποτέλεσμα την πρόκληση ακόμη πιο ακραίων καταστάσεων·
- γ) Σενάρια οικονομικών ζημιών λόγω γεγονότων που δεν σχετίζονται με αθέτηση υποχρέωσης, το δε μέγεθός τους ενδέχεται να εξαντλήσει σημαντικό ποσοστό του κεφαλαίου που απαιτείται για την κάλυψη ζημιών μη σχετιζόμενων με αθέτηση υποχρέωσης, όπως αυτό έχει υπολογιστεί σύμφωνα με τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό 152/2013.

24. Επιπλέον, όσον αφορά τον επιχειρησιακό κίνδυνο:

- α) Τα σενάρια του σχεδίου ανάκαμψης δεν θα πρέπει να καλύπτουν τα σενάρια επιχειρησιακής ανθεκτικότητας τα οποία ήδη καλύπτονται από τις σχετικές πολιτικές και διαδικασίες που ορίζονται στο άρθρο 34 του κανονισμού EMIR (πολιτική αδιάλειπτης λειτουργίας, σχέδιο αποκατάστασης λειτουργίας μετά από καταστροφή, ανάλυση των επιχειρηματικών επιπτώσεων, διαχείριση κρίσεων). Ωστόσο, τα σενάρια του σχεδίου ανάκαμψης θα πρέπει να περιλαμβάνουν, εάν κριθεί σκόπιμο, σενάρια αποτυχίας όλων των μέτρων ανθεκτικότητας που αποτελούν μέρος των πολιτικών και των διαδικασιών προβλεπόμενων στο άρθρο 34 του κανονισμού EMIR, με αποτέλεσμα να προκληθεί αστοχία μίας ή περισσότερων κρίσιμων λειτουργιών του κεντρικού αντισυμβαλλομένου καθ' υπέρβαση της απαίτησης που καθορίζεται στο άρθρο 17 παράγραφος 6 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 153/2013.
- β) Επιπλέον, τα σενάρια του σχεδίου ανάκαμψης θα πρέπει να καλύπτουν τις επιπτώσεις συστημικού κινδύνου λόγω γεγονότων επιχειρησιακού κινδύνου τα οποία επηρεάζουν οντότητες που ενεργούν ως πάροχοι υπηρεσιών προς τον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο.

Κατευθυντήρια γραμμή 4: Πληροφορίες που πρέπει να περιλαμβάνονται στην περιγραφή των σεναρίων του σχεδίου ανάκαμψης των κεντρικών αντισυμβαλλομένων

25. Προκειμένου να διασφαλίζεται ότι το φάσμα των σεναρίων του σχεδίου ανάκαμψης που καταρτίζει ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος είναι εν γένει συναφές και κατάλληλο, ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος θα πρέπει να επιδιώκει να συμπεριλαμβάνει στα σενάρια του σχεδίου ανάκαμψής του τις αναγκαίες πληροφορίες για την περιγραφή των περιστάσεων και των σχετικών τύπων και πηγών κινδύνου που θα μπορούσαν να διακυβεύσουν την ικανότητα του κεντρικού αντισυμβαλλομένου να εκτελεί τις κρίσιμες λειτουργίες του. Υπό το πρίσμα αυτό, ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος μπορεί να

συμπεριλαμβάνει τις ακόλουθες πληροφορίες κατά την κατάρτιση των σεναρίων, λαμβάνοντας υπόψη το διαφορετικό φάσμα των επιμέρους σεναρίων:

- α) τους τύπους και τις πηγές κινδύνου που είναι συναφείς με το εκάστοτε σενάριο, περιλαμβανομένων των παρεπόμενων επιπτώσεων του σεναρίου που θα μπορούσαν να προκύψουν στο μέτρο που ο κίνδυνος είναι συναφής·
- β) εάν πλείονες τύποι οντοτήτων αποτελούν πηγές κινδύνου, πώς προσδιορίζονται και πώς ενδέχεται να συνδυάζονται ή να αλληλεπιδρούν μεταξύ τους·
- γ) τον τύπο των επιπτώσεων: οικονομικές ζημιές, έλλειψη ρευστότητας, απειλή για την επιχειρησιακή βιωσιμότητα·
- δ) τις συγκεκριμένες περιστάσεις που θα μπορούσαν να προκύψουν και να συνιστούν κίνδυνο για τους κεντρικούς αντισυμβαλλομένους. Το σενάριο δεν θα πρέπει απλώς να προσδιορίζει τους συναφείς τύπους και τις πηγές κινδύνου, αλλά να αναλύει και τον τρόπο εμφάνισης των κινδύνων·
- ε) όλα τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του σεναρίου που αφορούν τη διαδρομή πολλαπλασιασμού των ζημιών σε βάρος του κεντρικού αντισυμβαλλομένου ή των θιγόμενων ενδιαφερομένων μερών και προκύπτουν από τον διαχωρισμό, την οριοθέτηση ή οιονδήποτε κανόνα επιχειρησιακής λειτουργίας που έχει επιρροή στη διαδρομή του πολλαπλασιασμού των ζημιών·
- στ) κάθε άλλη ειδική ρήτρα ή νομική πτυχή των κανόνων επιχειρησιακής λειτουργίας των κεντρικών αντισυμβαλλομένων ή του εθνικού νομοθετικού πλαισίου που πρέπει να ληφθεί υπόψη κατά την κατάρτιση του σεναρίου·
- ζ) όλα τα εμπόδια ή τις περιστάσεις από τις οποίες ενδέχεται να προκύψουν σημαντικά πρακτικά εμπόδια για την εφαρμογή των μέτρων ανάκαμψης.

Κατευθυντήρια γραμμή 5: Διατήρηση των σεναρίων του σχεδίου ανάκαμψης των κεντρικών αντισυμβαλλομένων

26. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος θα πρέπει να επανελέγχει και, όπου κριθεί αναγκαίο, να επικαιροποιεί τα σενάρια του σχεδίου ανάκαμψής του, σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές 1 – 4 κάθε φορά που επανεξετάζει το σχέδιο ανάκαμψής του σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 9 του κανονισμού CCPRRR.

VI. Παραρτήματα

Πίνακας 1: Πίνακας για την κατάρτιση του φάσματος των σεναρίων του σχεδίου ανάκαμψης των κεντρικών αντισυμβαλλομένων

Τύποι σεναρίων	Θέματα και πτυχές που χρήζουν εξέτασης κατά την κατάρτιση του σεναρίου	Παράγοντες για την εκτίμηση της κατάρτισης πρόσθετων σεναρίων	Εργαλεία ποσοτικής ανάλυσης
1. Γεγονός αθέτησης που προκαλεί οικονομικές ζημιές οι οποίες πολλαπλασιάζονται με την ενεργοποίηση των γραμμών άμυνας σε περίπτωση αθέτησης του κεντρικού αντισυμβαλλομένου με επαναφορά σε κατάσταση αντιστοιχισμού χαρτοφυλακίου μέσω εθελούσιων αγορακεντρικών εργαλείων <i>(Το σενάριο αυτό θα πρέπει να καλύπτει την περίπτωση κεντρικού αντισυμβαλλομένου που καλείται, με την ενεργοποίηση των οικείων γραμμών άμυνας, να απορροφήσει ζημιές λόγω οφειλών προς εκκαθαριστικά μέλη ή/και διαλειτουργικούς κεντρικούς αντισυμβαλλομένους</i>	η) Η ανάγκη απορρόφησης ζημιών του κεντρικού αντισυμβαλλομένου οι οποίες υπερβαίνουν τους προχρηματοδοτημένους πόρους (ο υπολογισμός των οποίων έγινε βάσει προσαρμογής με χρήση ακραίων –πλην όμως εύλογων– σεναρίων που καταρτίστηκαν βάσει του οικείου πλαισίου προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων) και προκύπτουν είτε επειδή ο αριθμός των περιστατικών αθέτησης υποχρεώσεων υπερβαίνει την απαίτηση «κάλυψη 2», ο αριθμός των κλυδωνισμών υπερβαίνει τις προβλέψεις του μοντέλου ή το κόστος εκκαθάρισης του	ια) Η ύπαρξη χαρακτηριστικών που αφορούν τη διάρθρωση του κεφαλαίου εκκαθάρισης, τους κανόνες που διέπουν τις γραμμές άμυνας σε περίπτωση αθέτησης υποχρέωσης ή τους ισχύοντες κανόνες οριοθέτησης που αναμένεται να διαφοροποιήσουν τις διαδρομές πολλαπλασιασμού των ζημιών. ιβ) Οσάκις οι επιπτώσεις αθετήσεων υποχρεώσεων που συμβαίνουν σε διαφορετικά χρονικά διαστήματα ενδέχεται να επηρεάζουν τον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο με διαφορετικό τρόπο υπό το πρίσμα των κανόνων επιχειρησιακής λειτουργίας του	ιδ) Οι κεντρικοί αντισυμβαλλόμενοι θα μπορούσαν να χρησιμοποιήσουν ως αφετηρία το υφιστάμενο πλαίσιο σεναρίων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων, καθώς θα πρέπει να έχει ήδη προσαρμοστεί στα προϊόντα που εκκαθαρίζονται από την οντότητα και θα πρέπει να παρέχει πλήρη κάλυψη για ιδιοσυγκρασιακούς και συστημικούς κραδασμούς της αγοράς που θα μπορούσαν να αποτελέσουν πηγές ακραίων καταστάσεων. ιε) Αξιοποιώντας το υφιστάμενο σύνολο σεναρίων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων που τον αφορούν, ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος θα πρέπει να χρησιμοποιεί τη μέθοδο της αντίστροφης προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων για την επέκταση των

Τύποι σεναρίων	Θέματα και πτυχές που χρήζουν εξέτασης κατά την κατάρτιση του σεναρίου	Παράγοντες για την εκτίμηση της κατάρτισης πρόσθετων σεναρίων	Εργαλεία ποσοτικής ανάλυσης
που έχουν περιέλθει σε κατάσταση αθέτησης πληρωμών.)	χαρτοφυλακίου του ασυνεπούς οφειλέτη υπερβαίνει τις προβλέψεις του μοντέλου, είτε επειδή οι πόροι που εξαντλήθηκαν λόγω προηγούμενου γεγονότος δεν έχουν ακόμη αναπληρωθεί. θ) Η ανάγκη αναπλήρωσης των προχρηματοδοτημένων πόρων από τον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο. ι) Κάθε δαπάνη που προκύπτει κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, συμπεριλαμβανομένης της διαδικασίας διαχείρισης αθέτησης υποχρεώσεων ή των τυχόν δαπανών διαχείρισης αναγκών ρευστότητας.	κεντρικού αντισυμβαλλομένου και των πιθανών αντιδράσεων των μη υπερήμερων εκκαθαριστικών μελών. ιγ) Η πιθανότητα οι πιέσεις ρευστότητας στο σύνολο της αγοράς να έχουν αντίκτυπο στην έγκαιρη διαθεσιμότητα εθελούσιων αγορακεντρικών εργαλείων.	σεναρίων, την ποσοτικοποίηση των πιθανών ζημιών και την εκτίμηση των πιθανών αποτελεσμάτων. ιστ) Η αντίστροφη προσομοίωση ακραίων καταστάσεων θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη: - ο Το ενδεχόμενο ο αριθμός των αθετήσεων υποχρεώσεων να υπερβαίνει τις δύο και να αφορά ένα ευρύτερο φάσμα υπερήμερων οντοτήτων - ο Την ύπαρξη περισσότερων σοβαρών κλυδωνισμών από τους προβλεπόμενους στο υφιστάμενο σύνολο σεναρίων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων - ο Την αύξηση του κόστους εκκαθάρισης των χαρτοφυλακίων, είτε λόγω των σημαντικότερων επιπτώσεων λόγω της ρευστοποίησης στην αγορά είτε

Τύποι σεναρίων	Θέματα και πτυχές που χρήζουν εξέτασης κατά την κατάρτιση του σεναρίου	Παράγοντες για την εκτίμηση της κατάρτισης πρόσθετων σεναρίων	Εργαλεία ποσοτικής ανάλυσης
			λόγω δυσχερειών επιμερισμού των θέσεων στο πλαίσιο της διαδικασίας διαχείρισης αθέτησης υποχρεώσεων· ο Την αύξηση της βαρύτητας άλλων παραδοχών επί των οποίων βασίζονται τα σενάρια προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων, όπως είναι ο κίνδυνος αποσυσχέτισης.
2. Γεγονός αθέτησης που προκαλεί οικονομικές ζημιές ενεργοποιώντας διαδικασία διαχείρισης αθέτησης υποχρεώσεων η οποία καθιστά αναγκαία τη χρήση υποχρεωτικών, βασιζόμενων σε κανόνες ρυθμίσεων (όπως ορίζεται στο σχέδιο ανάκαμψης του κεντρικού αντισυμβαλλομένου) με στόχο την επαναφορά σε κατάσταση αντιστοιχισμένου χαρτοφυλακίου	ιζ) Πιθανά γεγονότα που ενδέχεται να επηρεάσουν τη διαδικασία διαχείρισης αθέτησης υποχρεώσεων δυσχεραίνοντας την επαναφορά σε κατάσταση αντιστοιχισμένου χαρτοφυλακίου ή αυξάνοντας το κόστος της. Πρέπει να λαμβάνονται υπόψη: ο Οι υποχρεώσεις εκκαθαριστικών μελών στο πλαίσιο της διαδικασίας	ιη) Σε ποιες περιπτώσεις, ανάλογα με την πηγή ή τις περιστάσεις των ζητημάτων που προκύπτουν, υπάρχει σημαντική διαφορά στα διαθέσιμα μέτρα ανάκαμψης, τη σειρά χρήσης, τη διαδρομή πολλαπλασιασμού των ζημιών ή τις επιπτώσεις στα ενδιαφερόμενα μέρη.	κ) Ταυτόσημο με το σενάριο τύπου 1, αλλά με κατάρτιση μοντέλου επιπτώσεων των υποχρεωτικών ρυθμίσεων που βασίζονται σε κανόνες.

Τύποι σεναρίων	Θέματα και πτυχές που χρήζουν εξέτασης κατά την κατάρτιση του σεναρίου	Παράγοντες για την εκτίμηση της κατάρτισης πρόσθετων σεναρίων	Εργαλεία ποσοτικής ανάλυσης
(Το σενάριο αυτό αντιμετωπίζει την περίπτωση αδυναμίας του κεντρικού αντισυμβαλλόμενου να διασφαλίσει την επαναφορά του σε κατάσταση αντιστοιχισμένου χαρτοφυλακίου με χρήση εθελούσιων αγορακεντρικών εργαλείων και εκλαμβάνει ως αναγκαία τη χρήση υποχρεωτικών ρυθμίσεων βασιζόμενων σε κανόνες, όπως προσκλήσεις καταβολής μετρητών, περικοπή περιθωρίου μεταβλητότητας, αναγκαστική κατανομή ή ακύρωση συμβάσεων.)	διαχείριση αθέτησης υποχρεώσεων· - ο Πιθανή έλλειψη διάθεσης ανάληψης κινδύνων που αφορούν δημοπρασίες χαρτοφυλακίων· - ο Πιθανή δυσχέρεια πρόσβασης στην αγορά (π.χ. λόγω της ρευστότητας στην αγορά) είτε για τις εκκαθαριζόμενες θέσεις ή τις εξασφαλίσεις, ή για αμφότερες.	ιθ) Πιθανά γεγονότα επιχειρησιακού κινδύνου που ενδέχεται να επηρεάσουν τη διαδικασία διαχείρισης αθέτησης υποχρεώσεων.	
3. Γεγονός που δεν σχετίζεται με αθέτηση υποχρέωσης και εμποδίζει την εκτέλεση κρίσιμων λειτουργιών του κεντρικού αντισυμβαλλομένου (Το σενάριο αυτό αντιμετωπίζει την περίπτωση γεγονότος που δεν σχετίζεται με αθέτηση υποχρέωσης και εμποδίζει την	κα) Λειτουργικά ή άλλα γεγονότα που ενδέχεται να βλάψουν: ο Δραστηριότητες εκκαθάρισης (π.χ. έχουν επιπτώσεις όσον αφορά την έκταξη για την εξόφληση οφειλής)·	κβ) Πιθανοί τρόποι μετριασμού μέσω εφεδρικών λύσεων. κγ) Πιθανές επιπτώσεις στα εκκαθαριστικά μέλη ή στις συνδεδεμένες υποδομές χρηματοπιστωτικών αγορών (ΥΧΑ).	κδ) Χρήση γνωμοδοτήσεων εμπειρογνομόνων για την εκτίμηση της χρονικής διάρκειας της διαταραχής και του αντίκτυπου σε άλλες ΥΧΑ. κε) Εκτίμηση της δυνατότητας πλήρους επανόδου στην κανονικότητα μετά την

Τύποι σεναρίων	Θέματα και πτυχές που χρήζουν εξέτασης κατά την κατάρτιση του σεναρίου	Παράγοντες για την εκτίμηση της κατάρτισης πρόσθετων σεναρίων	Εργαλεία ποσοτικής ανάλυσης
αδιάλειπτη παροχή των υπηρεσιών του κεντρικού αντισυμβαλλομένου.)	ο Διαχείριση των εξασφαλίσεων (π.χ. λήψη ή επιστροφή εξασφάλισης).		παρέλευση μιας περιόδου μη διαθεσιμότητας. κστ) Αποτελεσματικότητα παραγόντων μετριασμού όπως τα εφεδρικά συστήματα πληρωμών.
4. Γεγονός που δεν σχετίζεται με αθέτηση υποχρέωσης και προκαλεί οικονομικές ζημιές (Το σενάριο αυτό αντιμετωπίζει την περίπτωση γεγονότος που δεν σχετίζεται με αθέτηση υποχρέωσης και προκαλεί οικονομικές ζημιές που ενδέχεται να εξαντλήσουν σημαντικό ποσοστό των κεφαλαιακών πόρων του κεντρικού αντισυμβαλλομένου.)	κζ) Οικονομικές ζημιές που ενδέχεται να έχουν άμεσες ή απώτερες επιπτώσεις για τον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο ή τους συμμετέχοντες σε αυτόν για οιονδήποτε από τους ακόλουθους λόγους: - ο Ζημιές που συνδέονται με την επένδυση· - ο Ζημιές που προκαλούνται από πτωχεύσεις θεματοφυλάκων κινητών αξιών ή τραπεζών διακανονισμού·	κη) Αν τα επίπεδα διαθέσιμων κεφαλαίων ή εργαλείων για την απορρόφηση των ζημιών αφορούν δομή ομίλου, θα πρέπει να καταρτίζονται ειδικά σενάρια που να εξετάζουν πιθανές αστοχίες κατά την εκτέλεση των συμφωνιών του ομίλου, των συμβατικών δεσμεύσεων, των εγγυήσεων της μητρικής επιχείρησης ή άλλων συναφών προβλέψεων (σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 13 του κανονισμού CCPRRR).	λγ) Οι διάφορες πηγές ζημιών που δεν σχετίζονται με αθέτηση υποχρέωσης χαρακτηρίζονται από υψηλό βαθμό διαφοροποίησης μεταξύ τους και ενδέχεται να απαιτούν διαφορετικές προσεγγίσεις. λδ) Οι κεντρικοί αντισυμβαλλόμενοι μπορούν να διενεργήσουν ανάλυση σεναρίων βάσει γνωμοδοτήσεων εμπειρογνομόνων με στόχο την εκτίμηση πιθανών ζημιών που δεν σχετίζονται με αθέτηση υποχρέωσης στο πλαίσιο ακραίων –πλην όμως εύλογων– σεναρίων που ανατρέχουν σε διάφορες πηγές κινδύνων.

Τύποι σεναρίων	Θέματα και πτυχές που χρήζουν εξέτασης κατά την κατάρτιση του σεναρίου	Παράγοντες για την εκτίμηση της κατάρτισης πρόσθετων σεναρίων	Εργαλεία ποσοτικής ανάλυσης
	- ο Ζημίες που προκαλούνται από απάτη, κλοπή ή άλλο σοβαρό παράπτωμα υπαλλήλων ή/και τρίτων· - ο Ζημίες που προκαλούνται από κυβερνοεπιθέσεις· - ο Ζημίες που προκαλούνται από λειτουργικές αστοχίες ή αστοχίες συστημάτων· - ο Γενικοί επιχειρηματικοί κίνδυνοι· - ο Κάθε άλλη ζημία που δεν σχετίζεται με αθέτηση υποχρέωσης και βαρύνει τον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο.	κθ) Σε ποιες περιπτώσεις, ανάλογα με την πηγή ή τις περιστάσεις των ζημιών, υπάρχει σημαντική διαφορά στα διαθέσιμα μέτρα ανάκαμψης, τη σειρά χρήσης, τη διαδρομή πολλαπλασιασμού των ζημιών ή τις επιπτώσεις στα ενδιαφερόμενα μέρη. λ) Κατά περίπτωση, οι υποχρεώσεις των εκκαθαριστικών μελών σχετικά με την κατανομή των ζημιών για συγκεκριμένους τύπους κινδύνων ζημιών που δεν σχετίζονται με αθέτηση υποχρέωσης. λα) Κάθε άλλος τύπος χρηματοδότησης τρίτου (π.χ. ασφάλισης), ο οποίος διαλαμβάνει πιθανά κενά χρηματοδότησης, περιπτώσεις	λε) Οι κεντρικοί αντισυμβαλλόμενοι ενδέχεται να θελήσουν να διενεργήσουν προσομοιώσεις κρίσεων και ακραίων καταστάσεων για να εκτιμήσουν κατά πόσον είναι ολοκληρωμένες και αξιόπιστες οι προτεινόμενες προσεγγίσεις τους για την πλήρη απορρόφηση των ζημιών που δεν σχετίζονται με αθετήσεις υποχρεώσεων και την ανακεφαλαιοποίηση του κεντρικού αντισυμβαλλομένου.

Τύποι σεναρίων	Θέματα και πτυχές που χρήζουν εξέτασης κατά την κατάρτιση του σεναρίου	Παράγοντες για την εκτίμηση της κατάρτισης πρόσθετων σεναρίων	Εργαλεία ποσοτικής ανάλυσης
		υπερημερίας ή στάσης πληρωμών. λβ) Τα αγορακεντρικά εργαλεία για την ανακεφαλαιοποίηση του κεντρικού αντισυμβαλλομένου και η μελλοντική τους αξιοπιστία σε ακραίες καταστάσεις.	
5. Γεγονός αθέτησης υποχρέωσης που προκαλεί έλλειψη ρευστότητας (Το σενάριο αυτό αντιμετωπίζει την περίπτωση γεγονότος που δεν σχετίζεται με αθέτηση υποχρέωσης και προκαλεί οικονομικές ζημιές που ενδέχεται να εξαντλήσουν σημαντικό ποσοστό των κεφαλαιακών πόρων του κεντρικού αντισυμβαλλομένου.)	λστ) Ελλείψεις ρευστότητας που ενδέχεται να οφείλονται σε πάνω από δύο περιπτώσεις αθέτησης υποχρέωσης εκκαθαριστικού μέλους, αριθμό κραδασμών στην αγορά που υπερβαίνει τις προβλέψεις του μοντέλου που καταρτίστηκε βάσει του πλαισίου προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων του κεντρικού αντισυμβαλλομένου ή κόστος ρευστοποίησης του	λη) Η ύπαρξη εργαλείων που χρησιμοποιούνται ως μέρος του πλαισίου συνήθους ρευστότητας, η διαθεσιμότητα των οποίων εξαρτάται από τρίτους, οντότητες του ομίλου ή την εν γένει πρόσβαση στις χρηματοπιστωτικές αγορές, η δε αστοχία τους αναμένεται να έχει σημαντικές επιπτώσεις στις ικανότητες διαχείρισης της	λθ) Αντίστροφη προσομοίωση ακραίων καταστάσεων που αφορούν τη ρευστότητα με χρήση παρεμφερών αρχών με αυτές που περιγράφονται στα ποσοτικά εργαλεία του σεναρίου τύπου 1 για τον υπολογισμό των πιθανών αναγκών ρευστότητας. μ) Ανάλυση σεναρίου για την εκτίμηση των επιπτώσεων της αστοχίας των εργαλείων ρευστότητας που χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο

Τύποι σεναρίων	Θέματα και πτυχές που χρήζουν εξέτασης κατά την κατάρτιση του σεναρίου	Παράγοντες για την εκτίμηση της κατάρτισης πρόσθετων σεναρίων	Εργαλεία ποσοτικής ανάλυσης
	χαρτοφυλακίου του ασυνεπούς οφειλέτη το οποίο υπερβαίνει τις προβλέψεις του μοντέλου. λζ) Χρηματοδότηση των αναγκών επιχειρησιακής ρευστότητας και πιθανές αυξήσεις αυτών των αναγκών λόγω πτωχεύσεων εκκαθαριστικών μελών.	ρευστότητας του κεντρικού αντισυμβαλλομένου.	διαχείρισης του κινδύνου ρευστότητας, η οποία εξαρτάται από τρίτους, οντότητες του ομίλου ή την εν γένει πρόσβαση στις χρηματοπιστωτικές αγορές. μα) Εκτίμηση κινδύνου και ανάλυση σεναρίου των ΥΧΑ, των παρόχων υπηρεσιών και των διασυνδεδεμένων οντοτήτων.
6. Γεγονός που δεν σχετίζεται με αθέτηση υποχρέωσης και προκαλεί έλλειψη ρευστότητας <i>(Το σενάριο αυτό αντιμετωπίζει την περίπτωση γεγονότος που δεν σχετίζεται με αθέτηση υποχρέωσης και προκαλεί έλλειψη ρευστότητας η οποία υπερβαίνει τις δυνατότητες των συνήθων εργαλείων διαχείρισης της ρευστότητας.)</i>	μβ) Ελλείψεις ρευστότητας λόγω της πιθανής πτώχευσης –για οικονομικούς ή επιχειρησιακούς λόγους– μιας οντότητας που αναφέρεται στον κατάλογο της κατευθυντήριας γραμμής 2, η οποία προκαλεί κλυδωνισμό ρευστότητας στον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο. μγ) Χρηματοδότηση των αναγκών επιχειρησιακής ρευστότητας και	μδ) Η ύπαρξη πλειόνων οντοτήτων που ορίζονται στον κατάλογο της κατευθυντήριας γραμμής 2, των οποίων η λειτουργική αστοχία ενδέχεται να προκαλέσει σοβαρές επιπτώσεις ρευστότητας στον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο. με) Η ύπαρξη εργαλείων που χρησιμοποιούνται ως μέρος του πλαισίου συνήθους	μζ) Αντίστροφη προσομοίωση ακραίων καταστάσεων που αφορούν τη ρευστότητα με χρήση παρεμφερών αρχών με αυτές που περιγράφονται στα ποσοτικά εργαλεία του σεναρίου τύπου 1 (με την εξαίρεση των στοιχείων των αντίστροφων προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων που αναφέρονται στα υπερήμερα εκκαθαριστικά μέλη) για

Τύποι σεναρίων	Θέματα και πτυχές που χρήζουν εξέτασης κατά την κατάρτιση του σεναρίου	Παράγοντες για την εκτίμηση της κατάρτισης πρόσθετων σεναρίων	Εργαλεία ποσοτικής ανάλυσης
	πιθανές αυξήσεις αυτών των αναγκών λόγω πτωχεύσεων οντοτήτων που ορίζονται στην κατευθυντήρια γραμμή 2.	ρευστότητας, η διαθεσιμότητα των οποίων εξαρτάται από τρίτους, οντότητες του ομίλου ή την εν γένει πρόσβαση στις χρηματοπιστωτικές αγορές, η δε αστοχία τους αναμένεται να έχει σημαντικές επιπτώσεις στις ικανότητες διαχείρισης της ρευστότητας του κεντρικού αντισυμβαλλομένου. μστ) Διαφορές που αφορούν τα διαθέσιμα μέτρα ανάκαμψης, τη σειρά χρήσης ή τις επιπτώσεις στα ενδιαφερόμενα μέρη ανάλογα με τον τύπο της οντότητας ή το γεγονός που προκαλεί την έλλειψη ρευστότητας.	τον υπολογισμό των πιθανών αναγκών ρευστότητας. μη) Ανάλυση σεναρίου για την εκτίμηση των επιπτώσεων της αστοχίας των εργαλείων ρευστότητας που χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο διαχείρισης του κινδύνου ρευστότητας, η οποία εξαρτάται από τρίτους, οντότητες του ομίλου ή την εν γένει πρόσβαση στις χρηματοπιστωτικές αγορές. μθ) Εκτίμηση κινδύνου και ανάλυση σεναρίου των ΥΧΑ, των παρόχων υπηρεσιών και των διασυνδεδεμένων οντοτήτων.
7. Γεγονός ή γεγονότα που προκαλεί/-ούν ταυτόχρονα ζημίες που σχετίζονται με αθέτηση υποχρεώσεων και	ν) Πώς αναμένεται να κινηθούν και, ενδεχομένως, να συγκλίνουν οι	να) Εάν υπάρχουν συγκεκριμένες οντότητες που αποτελούν	νδ) Συνδυασμοί εργαλείων από τα σενάρια τύπου 1, 2, 3 και 4.

Τύποι σεναρίων	Θέματα και πτυχές που χρήζουν εξέτασης κατά την κατάρτιση του σεναρίου	Παράγοντες για την εκτίμηση της κατάρτισης πρόσθετων σεναρίων	Εργαλεία ποσοτικής ανάλυσης
ζημίες που δεν σχετίζονται με αθέτηση υποχρεώσεων. <i>(Το σενάριο αυτό αντιμετωπίζει την περίπτωση συντρεχουσών ζημιών που σχετίζονται με αθέτηση υποχρέωσης και ζημιών που δεν σχετίζονται με αθέτηση υποχρέωσης ως αποτέλεσμα ενός και μόνο γεγονότος ή πλειόνων γεγονότων που συμβαίνουν σε περιορισμένο χρονικό διάστημα.)</i>	δύο διαδρομές πολλαπλασιασμού των ζημιών (αφενός, μέσω της ενεργοποίησης των γραμμών άμυνας για τις ζημίες από αθέτηση υποχρέωσης και, αφετέρου, μέσω των κεφαλαίων του κεντρικού αντισυμβαλλομένου για τις ζημίες που δεν σχετίζονται με αθέτηση υποχρέωσης).	σημαντικές πηγές τόσο των ζημιών που σχετίζονται με αθέτηση υποχρέωσης όσο και των ζημιών που δεν σχετίζονται με αθέτηση υποχρέωσης, είναι ενδεχομένως χρήσιμη η κατάρτιση σεναρίων που θα αναλύουν τις επιπτώσεις των γεγονότων αθέτησης υποχρέωσης που επηρεάζουν αυτές τις οντότητες. νβ) Κατά πόσον η πρόκληση ζημιών που δεν σχετίζονται με αθέτηση υποχρέωσης από εκκαθαριστικά μέλη επηρεάζει τη διαδρομή πολλαπλασιασμού των ζημιών. νγ) Κατά πόσον υφίστανται σημαντικές διαφορές μεταξύ διάφορων συνδυασμών γεγονότων που σχετίζονται με αθέτηση υποχρεώσεων και γεγονότων που δεν σχετίζονται	

Τύποι σεναρίων	Θέματα και πτυχές που χρήζουν εξέτασης κατά την κατάρτιση του σεναρίου	Παράγοντες για την εκτίμηση της κατάρτισης πρόσθετων σεναρίων	Εργαλεία ποσοτικής ανάλυσης
		με αθέτηση υποχρεώσεων όσον αφορά τα διαθέσιμα εργαλεία, τη χρήση των εργαλείων, τις διαδρομές των ζημιών ή τις επιπτώσεις στα ενδιαφερόμενα μέρη.	